

בימי מלחמת העולם השנייה ושידר משם הודעות לממשלת וישי בסוריה; וכלה ב- בורמה, סין העממית ובוועדת-החוץ והבטי חין.

כל תקופה היא סיפור וכל סיפור אוצר בקרבו קוריוזים מפתיעים. נתברר כי חבר לכיתה מגימנסיה הרצל'ה, משה גבירצמן, הפך מאוחר יותר לטייס בלופט- וואפה הגרמני במלחמת העולם הראשונה. דוד הכהן עצמו שירת בצבא התורכי באותה מלחמה ואילו אחיו שמעון, כיום חקלאי מבנימינה, שירת כנגדו בגדודים העבריים של הצבא הבריטי.

הפרט הפיקנטי ביותר בתוכנית הוא אולי אילן היוחסין של דוד הכהן. מסתבר שהוא שייך לקבוצת מאה המשפחות התופות שח את כל מישרות השלטון במדינה. בנותיו הן עדה — רעייתו של סגן שר- החינוך אהרון ידלין; ואסתר — רעייתו של אלוף (מיל.) עוזי נרקיס. אחייניתו נשואת לסגן שר-האוצר צבי דינשטיין. ליגאל ידן ולרפי רופין ממשד-החוץ. דוד הכהן הוא גם דוד של יצחק רבין והרשיי מה עוד ארוכה.

משום כך היתה התוכנית על חיי דוד הכהן הוא גם דודו של יצחק רבין והרשיי תוכנית משפחתית של צמרת המדינה.

תדריך

● **פרט הישבע** (יום ד' 24/5, 20.45) — שדה הקרב — מערבון טיפוסי מתוך הסידרה רצועת טימארון. על מאבק בין מגדלי בקר ואקדוחנים שכירים לבין מת- יישיבים חדשים. משתתפים: סטיארט ויט- מן וטלי סבלס.

● **אופרה** (יום ה' 25/5, 20.20) — טורנדוט מאת פוציני עם בירגיט נילסן בתפקיד הראשי.

● **תעודה** (יום א' 28/5, 20.20) — הסופר רוד שרלינג בעל שישה פרסי אמ. שהם פרסי היוקרה לתוכניות טלוויזיה ב- ארצות-הברית. מגיש ומסביר תופעות טבע

תוכניות

יופי של

חיים

הלוקש שנמכר לדוד הכהן היה מוצלח ביותר. כאשר החליט עמוס אטינגר להקי דיש את תוכנית חיים שכאלה, המאימת להפוך לאחת מתוכניות הטלוויזיה הפופר- לאריות ביותר, לחבר הכנסת בעבר — דוד הכהן, הוא יום פנייה עקיפה מצד גורם ממשלתי. בה התבקש הכהן להכין נושא כלשהו עבור הטלוויזיה הישראלית, בלי גלגות לו את העובדה שהוא עצמו הנושא הנידון. למרות העובדה שהכהן הש- קיע בנושא המסיים ימים ולילות, כמעט עלתה תוכנית ההסוואה על שרטון — הכל בגלל מעיל חורף אחד ויחיד במינו.

לדוד הכהן, מי שהיה שגריר ישראל הראשון בבורמה ויו"ר ועדת החוץ והי- ביטחון של הכנסת, כיום מנהל בחברה הימית של ח"כ-לשעבר מרידור, יש מעיל פרווה כבד, מזכרת שימושית מתקופת טרום- המדינה. רעייתו שידעה אודות המלכודת שהוטמנה לבעלה השאלה את המעיל ל- צוות הטלוויזיה לצורך הצילומים. פתאום, יומיים לפני ההקלטה, ירד גשם זלעפות. הכהן הקים בבית צעקות נוראות: „היכן המעיל? היכן המעיל?“ — הרעייה המ- בוהלת, שהיא אשתו השנייה (הראשונה היתה הסופרת ברכה חבס), התקשרה מיד עם אטינגר: „מה אעשה?“ שאלה בבעתה. לאחר דין ודברים קצר סוכס, שהיא תצ'י- בט לו, כי המעיל העלה עובש ונמסר לניקוי יבש.

אהבת נעורים. מה שלא הצליח צוות התוכנית לעשות לקראת התוכנית עם חיים גורי, שזכתה להדים חיוביים ביותר, הצליח הפעם. אז עלו בתווה החיפושים אחר אהובת נעורים של גורי מתקופת שהותו בהונגריה. הפעם הצליחו אנשי הצוות. עמוס אטינגר ואיתן חבר, לעלות על עקבותיה של אהובת נעורים של דוד הכהן. היא אותרה אחרי מיבצע חיפושים מיוחד, יומיים לפני ההקלטה, אולם לר-

12 **ספורט טוטו** **12**

מינימום פרס ראשון 150 אלף ל"י
(כולל העברה)

מינימום פרסים 350 אלף ל"י
(כולל העברה)

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

עמוס אטינגר ושלושת האחים הכהן ב„חיים שכאלה“ * המדינה כעסק משפחתי

מזורות שעדיין אין יודעים איך להסבירן. ● **בומרנג** (יום ב' 29/5, 20.20) — ויכוח פתוח על מס הכנסה בהשתתפות אפרים קישון כעובד עצמאי, הממונה על הכנסות המדינה משה גוידרפר, דן הלפרין ואחרים. מנחה — פרופסור אמנון רובינ- שטיין.

● **דראמה ישראלית** (יום ג' 30/5, 21.10) — צייד הצביה — עיבוד לטלווי- זיה לסיפורו של יצחק אורפס אודות שני גברים ואשה אחת הצדים צביה ליד אילת ונקלעים לדראמה אירוטית בה מעורבים אהבה, קנאה והרס. משתתפים: דן בן- אמוץ, אילן דר וליאורה לפידות; במאי — ראוון מורגן.

אבון ליבם של המפיקים, סירבה לתופיע במחיצתו של הכהן, אולי בגלל נטל כבד של זכרונות.

גם תוכנית זו כקודמתה לא עסקה בבעיות אישיות, כי אם בסיפור של תקופה. התקופה, המתחילה בימי יסוד תל- אביב ועוברת כחוט השני דרך הגימנסיה הרצל'ה; השרות בצבא התורכי בימי מלח- מת העולם הראשונה; הקמת סולל בונה; גדר הצפון; הרדיו המחתרתי של קול צר- פת החופשית, שהוצפן בביתו של הכהן.

• משמאל לימין: שמעון, דוד והלל הכהן, ועמוס אטינגר.

ח"כ מ. וילנר: השאלון בעל מגמה פוליטית שובינית וגזענית

מיידי עם פירסום נוסח השאלון למופקד האוכלוסין, הגישה סיעת רק"ח בכנסת, הצעה דחופה לסדרה-היום, ובה תביעה לשנות את סעיפי המשאל.

בדברי הנמקה ציין ח"כ מ. וילנר, בין היתר, כי השאלון מעלים את העובדה, שחוקי מיהודים יש במדינת ישראל גם ערבים.

השאלון מכיל כפייה דתית, באשר הוא מנוסח כך, שבעל כורחם יהפוך את כל היהודים או כמעט את כולם לדתיים, בלי שירצו בכך או בלי שנשאלו על כך במפורש.

השאלון מפלה את האשה, באשר הוא ממנה את האישה כראש המשפחה, כביכול, ושולל בכך את שוויון-זכויות האשה.

תחת לציין את הוזהות הלאומית, מופיע בשאלון סעיף האומר: „האם אתה (או את) יהודי, מוסלמי, נוצרי (ציין העדה). דרוני סעיף אחר (ציין כגון שומרונגי, בהאי וכו).“

זוהי מגמה ברורה של העלמת עצם המושג „ערבי“. בסיכומו של מפקד כזה יתברר, שבמדינת ישראל אין אף ערבי אחד. אין זו מקריות, אלא מגמה פוליטית, המכוונת לשלול את הלאומיות הערבית ולהפחיד בין הערבים לפי דתות ולפי עדות.

המציאות היא אחרת. במציאות קיימת אוכלוסיה ערבית הסובלת מאפליה, וללא הכרל ערה ורת. חלק ממנה, ובמיוחד הדור הצעיר, אינו דתי כלל. האוכלוסיה הערבית נאבקת כאוכי לופיה ערבית, בלי הכרל דת ועדה, לזכויות אזרחיות ולארי מיות שוות, ולא כנוצרים או כמוסלמים דווקא.

החומרה שבשאלון, שהוא מטעה גם לגבי היהודים, כי המונח „יהודי“ בשאלון, (בשורה אחת עם נוצרי, מוסלמי וכו), אינו מונח של לאומיות, אלא מורה על השתייכות דתית. רק מעטים מבין התושבים היהודיים יבחינו בהטעייה זו, ובאופן טבעי יכתבו — „יהודי“, מתוך הנחה שהכוונה ללאומיות. מעטים יתמצאו בעניין ויוסיפו „בלתי דתי“. הרוב בדרך הטבע לא ישים לב לבעייה זו.

מתוך דברים בכנסת — 17.5.72.

מוגש לפרסום על-ידי המפלגה הקומוניסטית הישראלית (רק"ח) — המחלקה לפרסום ולתעמולה